

Kasia Klich, W Tobie Tonę

Łez moich łez
Tych słonych fal ocean twój nie mieści
Bo na dnie leżą wraki nieba
Co w kawałkach spadło tu
Niežnośnej ciszy odmęty
Wciągają w beznadziei toń
A kotwice upartej niechęci
Pazurami drapią w samo dno

A ja w tobie tonę
Powietrza braknie już
A ja w tobie tonę
Sączysz się do płuc
Mam ciało wyziębione
Hipotermią słów
A ja w tobie tonę
W tobie tonę znów

Rozbijam się o skały
Bo twój głos jak syreni śpiew
Uderza we mnie jak tsunami
Budzi się oceanu gniew
Gdy ławicą żalu gwałtowny robię zwrot
Ty skruchy rzucaś się
A na przynętę siebie
Wiec będę znów szamotać się w niej

A ja w tobie tonę
Powietrza braknie już
A ja w tobie tonę
Sączysz się do płuc
Mam ciało wyziębione
Hipotermią słów
A ja w tobie tonę
W tobie tonę znów
/2x